

forestå driften af virksomheden. Dermed vil fratagelsen af autorisationen ikke have den ønskede effekt.

Med forslaget sikres det, at økologiens troværdighed ikke påvirkes negativt ved, at personer, der ikke kan opnå autorisation, alligevel driver økologisk virksomhed.

Autorisationsindehaveren vil som part i sagen skulle høres efter reglerne i forvaltningsloven, inden der træffes afgørelse om tilbagekaldelse. Autorisationsindehaveren har herefter en frist på 2 måneder til at finde en løsning for driften. Fratræder den pågældende sin stilling inden for fristen, vil autorisationen herefter ikke kunne tilbagekaldes på dette grundlag.

En afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 12 og fristen herfor.

Til § 12 (Domstolsprøvelse af tilbagekaldelse af autorisation)

Til stk. 1

Bestemmelsen, der skal sikre den enkelte borgers retssikkerhed i forbindelse med tilbagekaldelsen af en autorisation, svarer i hovedtræk til § 4, stk. 4, i den gældende lov.

Inddragelse af en autorisation til at udøve et erhverv på bestemte betingelser er et vidtgående indgreb. Derfor er der med den foreslåede bestemmelse sikret den berørte borger mulighed for at få afgørelsen om inddragelse prøvet ved domstolene. Tilsvarende bestemmelser findes i anden lovgivning, hvor der er tale om rettighedsfrakendelser.

Det understreges, at økologiordningen er frivillig. Hvis en virksomhed ikke længere ønsker at være omfattet af ordningen, kan den når som helst meddele oplysning herom.

Inddragelse af en autorisation til at drive økologisk virksomhed er som udgangspunkt mindre indgribende end inddragelse af andre erhvervsautorisationer. Det skyldes, at virksomheden uanset inddragelsen vil kunne fortsætte produktionen og salget konventionelt. Tilbagekaldelse af en autorisation har dermed ikke samme konsekvens for den pågældende som ved fratagelse af retten til at udøve et erhverv.

Følgerne af en inddragelse af autorisationen vil dog efter omstændighederne kunne have store økonomiske konsekvenser for den enkelte, f.eks. i form af tabt fortjeneste på grund af lavere priser på konventionelle produkter og på grund af eventuelle krav om tilbagebetaling af offentlige tilskud.

Til stk. 2

Forslaget til stk. 2 medfører en ændring i forhold til bestemmelsen i den gældende lovs § 4, stk. 4.

Efter den gældende lov har autorisationsindehavers anmodning om sagsanlæg opsættende virkning, med mindre retten bestemmer andet.

Når der er konstateret så væsentlige overtrædelser, at der har været grundlag for at tilbagekalde en autorisation, er det af hensyn til forbrugernes tillid til de økologiske produkter ikke hensigtsmæssigt, at vedkommende fortsat kan markedsføre og sælge produkter som økologiske, indtil der foreligger en kendelse fra retten om det modsatte.

Det foreslås derfor, at sagsanlægget kun får opsættende virkning, hvis retten bestemmer det.

Til kapitel 5

Administration af loven

Til § 13 (Bemyndigelse til at gennemføre EU-lovgivning m.v.)

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen er sprogligt tilpasset, så den svarer til lignende bestemmelser inden for Fødevarerministeriets område.

Med bestemmelsen i 1. punktum bemyndiges fødevarerministeren til at fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på gennemførelse af direktiver og beslutninger om forhold omfattet af loven. Bemyndigelsen til ministeren til at træffe konkrete bestemmelser forudsættes anvendt i tilfælde af, at der f.eks. skal gennemføres EU-beslutninger om hastende foranstaltninger, og hvor der ikke er tid til at afvente udstedelse af generelle regler.

Forordninger er efter EF-traktatens artikel 249 umiddelbart gældende i medlemsstaterne. Det kan dog være nødvendigt eller hensigtsmæssigt at udstede nationale regler til supplerende af en forordnings bestemmelser. Der kan desuden være tale om udstedelse af regler af mere administrativ art, f.eks. om administrerende myndighed, ansøgningsprocedure, kontrol, tilsyn, straf m.v.

Til stk. 2

Stk. 2 bemyndiger ministeren til i det omfang, EU-reguleringen tillader det, at fravige denne.

Bestemmelsen, der indholdsmæssigt svarer til den gældende lovs § 2, stk. 1, 2. pkt., foreslås indsat i et særskilt stykke for at bringe formuleringen i overens-